

Életrajz

A világ legrangosabb orgonaversenyeinek győzteseként és díjazottjaként Fassang László pályája 2002 óta töretlenül ível felfelé. Diplomáit a budapesti Zeneakadémián és a párizsi Conservatoire-on szerezte. Tanulmányait megszakítva 2000-ben egy évet töltött Japánban, ahol a Sapporói Koncertterem rezidens orgonistája volt.

2002-ben a kanadai Calgary-versenyen elnyerte az improvizáció aranymedálját, 2004-ben pedig neki ítélték oda a világ legjelentősebb orgonaversenyének tartott Chartres-i verseny interpretációs nagydíját és közönségdíját. Szólólemezei jelentek meg Japánban és Franciaországban. Világszerte koncertezik, emellett a spanyolországi San Sebastian Zeneművészeti Főiskoláján improvizációt tanít. Szakértőként részt vett a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem orgonájának építésében. 2006 óta a Művészetek Palotája orgonakonzertjeinek művészeti vezetője. Ugyancsak 2006-ban Liszt Ferenc-díjjal és Prima Díjjal tüntették ki.

Részletes életrajz >

Fassang László budapesti zenész család gyermeke. Orgonatanulmányait 13 éves korában Baróti István irányításával kezdte, majd a Liszt Ferenc Zeneakadémián folytatta, ahol orgonát Gergely Ferenc és Ruppert István, zongorát Prunyi Ilona növendékeként tanult. Itt 1998-ban szerzett diplomát. Ezt követően felvételt nyert a párizsi Conservatoire National Supérieur de Musique Olivier Latry – a párizsi Notre-Dame orgonistája – által vezetett orgona-osztályába, ahol Michel Bouvard növendéke is volt. A következő tanévben az improvizáció tanszakra is sikerrel felvételizett, ahol tanárai Loic Mallié, Philippe Lefebvre, Thierry Escaich és Jean-François Zygel voltak.

2000-ben egyéves tanulmányi szabadsága alatt a Sapporói Hangversenyterem (Japán) orgonistája volt. Ekkor számos hangversenyt és mesterkurzust tartott Japánban, valamint a Sapporói Koncertterem Kern orgonáján elkészítette első orgonalemezét, amelyen Bach és Liszt művei mellett saját improvizációi hallhatók.

2003-ban ellenszavazat nélkül, kiváló minősítéssel szerzett orgona-előadói és orgona-improvizáció diplomát a párizsi Conservatoire-on; zongora-improvizáció diplomáját 2004-ben kapta meg ugyanitt. Számtalan hangversenyt adott szerte Európában, illetve Japánban és Észak-Amerikában. Többéves külföldi tartózkodása után 2004 óta Magyarországon él. Szakértőként részt vett a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem orgonájának építésében; 2006-tól a Művészetek Palotája orgonakonzertjeinek művészeti vezetője. Amerikai hangversenyeit 2002 óta a Karen McFarlane Artists, Inc. koncertügynökség szervezi.

A klasszikus orgonairodalom megszólaltatása mellett fontosnak tartja az improvizáció hagyományának ápolását. Ennek kapcsán igyekszik a hangszer lehetőségeit különböző zenei stílusok – jazz, illetve tradicionális zene – szintézisén keresztül is bemutatni. Ebben a szellemben rendszeresen koncertezik a hazai zenésztársadalom legtehetségesebb művészeivel, Palya Beával, Szokolai Dongó Balázssal, Dés Andrással, Bacsó Kristóffal, valamint a nemzetközileg ismert jazz-szaxofonossal, Vincent Le Quang-gal. 2004 óta egyre több zongorakonzertet ad szerte Magyarországon.

2004-től a San Sebastian-i Zeneművészeti Főiskola meghívott improvizáció tanára. 2005-ben megjelent szólólemezen a Chartres-i katedrális orgonáján Bach, Liszt és francia szerzők műveit szólaltatja meg. További lemezei készülnek a Hungaroton és az Orpheia kiadóknál.

Díjak

- 2006: Liszt Ferenc-díj; Prima Díj
- 2004: Grand Prix de Chartres Nemzetközi Orgonaverseny – nagydíj és közönségdíj
- 2003: Első Nemzetközi Német-Francia Orgonaverseny (Windesheim) – megosztott második díj; a francia orgonaművek legjobb előadásáért járó különdíj
- 2002: Párizs Város Negyedik Nemzetközi Orgonaversenye – improvizációs második díj; Maurice Duruflé-díj
- 2002: Royal Bank Calgary Nemzetközi Orgonafesztivál és -verseny – improvizációs aranymedál
- 1998: Győri Nemzetközi Orgonaverseny – második díj
- 1993: Gárdonyi Zoltán Emlékverseny (Budapest) – első díj